

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Margareta Hellmer*
 Härad: *Gärds* Adress: *Hörby*
 Socken: *Åspåhult* Berättat av: *Fru Anna Persson*
 Uppteckningsår: *1946* Född år *1864* i *Åspåhult*

- Lapphäring bringade tur med djuren. s. 1.*
Låm vägot på skävtorsdagen. s. 2.
Om tre bröder, som dödade sina tre
syster. s. 3.
Magi med ostmjölk. s. 4.
Tre slag på fösterposten tolkades som
den dödes missnöje. s. 5.
Vid barnsäng vässa ut badvattnet
inomhus. s. 6.
Vatten, vari man kokat ägg. s. 7.
Skarande kvinna fick ej se på haket vid
kisbänset, - barnet kunde bli varmakt s. 8.
Förpilla av skopsnuvan. s. 9.
Varulven s. 10.

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR M. 9862:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

En lappkåring kom en gång till värdet och hon
var på ensis och ville inte gå igen, för hon sa att
hon ville hjälpa oss, för det var någon mabo, som
hade myttan av våra kor. För det fick jag några
målare, som mest liknade stora kmappmålare och
jag skulle ta väl vara på dem om det skulle hjäl-
pa korna. Jag gånade dem i en kyrkåida och
nog blev djuren bättre men flera år efteråt ville
jag ta fram målarna och då var de borta.

ACC. NR M. 9862:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När jag var liten berättade de att de som kunde
ha nytta av andras doner brukade gå och låna nå-
got på skärtorsdagen. Vi hade en torpare som kalla-
des Jön Hallingen och han brukade komma till oss
och låna ett hjul för att vika hästar skulle dra hans
lars det året.

ACC. N.R. M. 9862:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

På Olarp bodde en gång en herremän, som hade tre döttrar och tre söner. En spådom sade, att döttrarna skulle dö för sönnernas hand. Herremannen skickade sönnerna till Tyskland, för att de skulle uppfostras där. När de blev vuxna återvände de till hemlandet och återkom till sin trakt en dag, när de tre systerarna hade gått till kyrkan. En av sönnerna steg upp på en hög sten och pekade och sade: "Detta är min faders gård." Svare efter mötte de systerarna och dödade dem. På den plats där detta hände sprang tre källor upp. Min mormor, som var i från det stället berättade, att vid huset stod tre träkor, och på jort dessa märkade eller förstodes, måste man säga din nya annars var där aldrig jo. Under en stäng i huset skulle där också finnas en sävenkor.

ACC. NR M. 9802: 4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag minns att när jag var liten var där
en människa, som alltid saltade eller pepprade
på koss och på koss över ostmjölken innan han
lämnade ifrån sig den.

Det var väl, för att ingen annan skulle
dra största nytta av hennes mjölk.

ACC. N:R M. 9862:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När min bror som var präst hade sålt vårt
ställe och allt var skrivet satt vi vid en bord vid
fönstret. Då slog det tre hårda slag på fönsterposten
och min bror blev likblek och sa:
"Detta skulle jag inte ha gjort. Det var far som inte
tyckte om det."

ACC. N:R M. 9862:6.

Vid barnsång skulle man hålla ut badvätnet
inomhus, där det fanns djur. Mest brukade man
hålla ut det i järnhuset har jag hört berättas

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9862:7.

Vatien som man använt i hushållet fick man
inte hålla ut här som helst, särskilt inte det som
man hade kokt ägg i, för det kunde skada tanken.
Förresten skulle man akta sig för att ta i äggvatien.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9862:8.

Om kvinna som skulle ha barn fick inte
se på kaket vid kistlöset, för då kunde barnet bli
harmigt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9862:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Min mor blev en gång alldeles förvillad. Allt
husfolket hade rest till Hörby marknad, och mor och
jag skulle själva hämta köra. Men mor hon blev
förvillad, när vi skulle hem igen och ville gå mot Oxen
jag blev rädd och skrek och tiggde, att hon skulle
följa med mig. Först ville hon inte, men på gick hon
med en liten bit, och då fick hon syn på kyrktornet
och då kände hon igen sig och gick tillbaka vägen hem.
Hon kunde själv inte begripa, vad det varit med
henne, men en gammal brodde påkört, att det var
skogsnuvan, som förvillat henne.

ACC. NR M. 9862:10.

Om varelsen har jag inte hört mycket, men
vi hade en gammal torpare som påstod att han
kunde stjåla mjölk och ha nytta av andras doner

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV